

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/g-j/wladyslaw-ganicki/73679,Wladyslaw-Ganicki.html>
07.10.2026, 04:39

Władysław Ganicki – urodził się 16.04.1897 r. w Carskim Siole (Rosja), syn Ignacego i Pauliny, żołnierz Wojska Polskiego, podoficer zawodowy, uczestnik walk o niepodległość i granice II Rzeczypospolitej.

Ukończył sześć klas gimnazjum realnego w Tyflisie (obecnie Tbilisi, Gruzja). W 1915 r. został powołany do armii rosyjskiej i służył na froncie kaukaskim. Po rewolucji 1917 r. nie powrócił do armii rosyjskiej, lecz wstąpił do polskich formacji wojskowych na Kaukazie, a następnie do oddziałów polskich związanych z Armią Ochotniczą gen. Denikina. Od 1918 r. służył w 4 Dywizji Strzelców Polskich gen. Lucjana Żeligowskiego, z którą przeszedł szlak bojowy przez Kubań, Besarabię i Galicję Wschodnią. Po powrocie do kraju służył m.in. w 29 Pułku Strzelców Kaniowskich. Po zakończeniu działań wojennych pozostał w służbie zawodowej. Od 1922 r. był związany z Warszawą i Wojskowym Więzieniem Śledczym nr 1 przy ul. Dzikiej.

Prawdopodobnie od 1928 r. służył w Centralnej Szkole Podoficerskiej KOP w Osowcu. Zgodnie z rozkazem Dowódcy KOP nr 12 z 14.03.1930 r. został przeniesiony etatowo, służbowo i gospodarczo ze szkoły w Osowcu do 23 Batalionu KOP w Oranach. W batalionie pełnił służbę początkowo w drużynie dowódcy, od 23.09.1931 r. w 3 kompanii odwodowej, od 30.03.1932 r. w 3 kompanii granicznej, a od 19.03.1933 r. w 1 kompanii granicznej na stanowisku dowódcy strażnicy „Wiciny” na granicy polsko-litewskiej. Dnia 25.10.1933 r. przeniesiony do Batalionu KOP „Sejny”. Z dniem 30.09.1934 r. sierż. zaw. Władysław Ganicki został przeniesiony w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby wojskowej.

Po zakończeniu służby wojskowej Władysław Ganicki pracował w Poczcie Polskiej, najpierw w Suwałkach, następnie w Łowiczu. Po zajęciu Polski przez Niemcy został 16.02.1940 r. aresztowany w Łowiczu przez żandarmerię niemiecką. Zginął w obozie KL Stutthof 27.06.1940 r.

Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918–1921 (w 1928 r.), Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości (w 1928 r.), Odznaką Korpusu Ochrony Pogranicza „Za Służbę Graniczną” (w 1932 r.), Medalem Niepodległości (w 1934 r.) oraz

Krzyżem Walecznych.

W 1922 r. poślubił Helenę Błaszczuk. Mieli dwie córki: Mirosławę i Wienzysławę

Opracował: **Marcin Wilczyński**, uzupełnienie **Katarzyna Promińska**.

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)